

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6859** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по повод жалба вх. № 24830 от 13.07.2021 г. по описа на Административен съд - София град (АССГ) и вх. № УРИ 433200-7166 от 02.07.2021г. по описа на СДРВ - отдел "Пътна полиция", подадена от И. А. П., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 1578 от 12.06.2021г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от П. Д. Ч., на длъжност „младши автоконтрольор” в I група, I сектор в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.

В жалбата се твърди, че при издаване на оспорената Заповед № 1578 от 12.06.2021г. са нарушени административно производствените правила и са допуснати противоречия с материалните разпоредби, поради което моли за отмяната ѝ. В съдебно заседание жалбоподателят И. П. се явява лично, заявява, че поддържа жалбата, моли наложената ПАМ да бъде отменена.

Ответникът - младши автоконтрольор в I група, I сектор в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, редовно призован за съдебното заседание, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз

основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от 18.06.2021г., издаден от О. А. В. на длъжност младши автоконтрольор - в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който е установено, че жалбоподателят И. А. П. на същата дата около 11, 00 часа в [населено място], на [улица] с посока на движение от река К. към Околовръстен път управлява личния си товарен автомобил рено М. и при неподсигурена маневра движение назад реализира ПТП с материални щети с лек автомобил А. с рег. [рег.номер на МПС] . Водача управлява МПС след видима употреба на алкохол и отказва да бъде изпробван (отказва да даде качествена проба) с техническо средство А. Дрегер 7510, с номер ARNJ 0020, тариран до 08.2021г. Издаден е талон за медицинско изследване с бланков № 080809 до УМБАЛ Света А.. Описаното нарушение е квалифицирано като такова по смисъла на чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 18.06.2021г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. "б. " от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи. По искане на жалбоподателя са допуснати гласни доказателства чрез свидетелски показания на един свидетел в режим на довеждане - св. И. Й. И., които се приемат от съда за достоверни, но същите не опровергават описаната в АУАН фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР по издаване на процесните заповед произтича от Заповед № 8121з - 1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 523з - 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР относно определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4, т. 5. б. "а" и т. 6 от Закона за движение по пътищата и заповед № 513з - 4536 от 08.06.2021 г. на директора на СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП, който текст предвижда "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца." Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ - е управлението на МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 промила, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В случая жалбоподателят е не е изпробван с техническо средство - Дрегер 7510, тъй като изрично е отказал. Също така е отказал и даването на сравнителен материал за кръвно изследване.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употребата на алкохол, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под алкохолно опиянение. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило алкохол. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т. 1, б. "б.".

С оглед нормата на чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство - административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 8-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. П., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 1578 от 12.06.2021г., за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС за не повече от 18 месеца, издадена от П. Д. Ч., на длъжност „младши автоконтрольор” в I група, I

сектор в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: